

Vážený pane předsedo, páni soudcové, paní prokurátorko,

Pro mě je tato chvíle jedna z nejdůležitějších v mém životě, neboť pro mě znamená, že se v mém životě něco zásadně promění. Ať už bude Vaše konečné rozhodnutí jakékoliv, ta změna v mém životě zajisté nastane.

Přestože doba, kterou jsem v posledních letech prožíval, nebyla úplně jednoduchá, měl jsem velké štěstí, že jsem se asi sedmkrát setkal s Jeho Svatostí Dalajlámou. A ten mi pokaždé připomínal, jak je důležité vzít každou těžkou situaci jako příležitost. Jako příležitost pro hlubší vnitřní poznání sebe sama.

A já v této chvíli potřebuji říct, že cítím hluboký vnitřní klid. Jsem plně smířen se vším, co se dělo, a jsem plně připraven na všechno, co se teprve dít bude.

Nyní je pro mě ale ještě důležité vyjádřit této situaci mou úctu.

V šamanismu máme tři nezměnitelné a nezrušitelné Posvátné zákony:

1. Prvním posvátným zákonem je, že každý člověk má právo žít svůj Posvátný sen. Každý má právo, následovat své srdce.
2. Dalším, pro mě důležitým zákonem je, že každé dítě a každé mládě musí být chráněno. Žádnému dítěti nesmí být ublíženo.
3. A třetím Posvátným zákonem je, že každá žena musí být chráněna, neboť žena je nositelkou života.

Protože potřebuji žít v niterné rovnováze a v neutralitě, rád bych v této chvíli vyjádřil úctu paní Grazielle de Falco a úctu k jejímu právu mýlit se.

V dobách nejistoty, kdy nebylo úplně jasné, odkud přichází „nepřítel“, a nebylo zřetelné, kdo se přetvařuje a kdo mluví pravdu, mi pomáhal tento Anděl, jako nositel láskyplného čistého vědomí.

A já bych ho nyní chtěl předat paní Grazielle de Falco, neboť úcta k životu a k ženě jako nositelce života je pro mě nejdůležitější. Přestože občas dochází k určitým nedorozuměním mezi muži a ženami, věřím, že je možné mezi námi vytvořit harmonii. Věřím, že když lidé skutečně chtějí ze svého Srdce, tak se věci postupně vyjasní a narovnají. Stačí jen chtít.

Jsem připraven se s paní prokurátorkou kdykoliv v budoucnosti setkat a vyjasnit si vše, co jsem cítil a jak jsem to cítil, proč jsem konal v Mostecké uhelné to, co jsem tam konal. Přál bych si s ní hovořit jako člověk s člověkem, v plné otevřenosti a v důvěře. A přitom věřit, že mne ten druhý nezradí.

S úctou

Antonio Kolářek